

ЗІГМУНД ФРЕЙД І ТЕОРІЯ ПСИХОАНАЛІЗУ

Левкович М.А., студ. гр. ЛС-105

Одна з найвпливовіших ідейних течій ХХ ст. - психоаналіз. Виникнувши в рамках психіатрії як своєрідний підхід до лікування неврозів, психоаналіз спочатку не претендував на роль філософського вчення, яке розкривало б та пояснювало поряд із механізмами функціонування людської психіки також і закономірності суспільного розвитку.

Засновником психоаналізу в його класичній формі був австрійський психолог, невропатолог, психіатр Зігмунд Фрейд (1856-1939). Психоаналіз Фрейда був спробою синтезу двох напрямків досліджень природи людини:

- розкриття психічних поривань внутрішнього світу, змісту людської поведінки;
- аналізу впливу культурного та соціального середовища на формування психічного життя людини та її психічних реакцій. А це в свою чергу передбачало глибше вивчення структури особистості.

Психоаналіз ґрунтується на такому принципі того, що усі наші дії і думки мають свою першопричину. У поведінці людини немає ніяких випадковостей, всьому є причина і за бажання після аналізу самих себе ми її зможемо знайти. У підсвідомості завжди лежать головні причини здійснюваних нами дій. Фрейд відмічає, що наші думки про те, що ми усвідомлюємо здійснювані вчинки або поступаємо завжди раціонально, насправді, усього лише свого роду покриття, під яким ховаються справжні причини, що спонукали людину до тієї або іншої дії.

Окрема увага в психоаналізі відводиться періоду раннього дитинства. На думку Фрейда, наше бачення себе в дорослішому віці, це результат досвіду отриманого в перші роки життя.

Секс лежить в основі такого важливого досвіду раннього дитинства, вважав Зігмунд Фрейд. Варто відмітити, що значення слова " секс " в психоаналізі відрізняється від звичайного значення цього слова. На думку Фрейда " секс " і любов - це почуття, що виникають на основі радісного або такого, що засмутив нас фізичного досвіду перших років життя, із-за яких і виникають певні проблеми.

З раннього дитинства людини примушують відмовлятися від того, що він любить і таким чином, примушують вирости, вважав Фрейд. Згідно теорії Фрейда ці почуття з часом не згасають, а залишаються колишніми і саме тому людина іноді випробовує бажання повернутися до дитячих звичок. Від того наскільки жорстоке або добре до нас наше життя залежить сила виникаючих бажань.

Постійна присутність різних конфліктів в стані людини є другим важливим моментом в психоаналізі. За допомогою цього методу він хотів показати, що в кожній людині фактично завжди борються декілька сил таких як бажання і заборони, любов і ненависть і так далі

Наук. кер. - Барвінський А.О., к. псих. н., доцент СумДУ